

Sygn. akt II Cz 101/15

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Aleksandra Żurawska

SO Piotr Rajczakowski

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2015r. w Świdnicy na posiedzeniu niejawnym zażalenia powoda I. S. na rozstrzygnięcie o kosztach procesu zawarte w pkt III wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 14 listopada 2014r., sygn. akt I C 783/14, w sprawach przeciwko (...)

o zapłatę kwot po 2.000 zł

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym orzeczeniem, zawartym w pkt III wyroku Sądu Rejonowego z dnia 14 listopada 2014r., Sąd Rejonowy zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda koszty procesu w kwocie 817 zł. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że rozstrzygnięcie to wydane zostało na podstawie art. 98 kpc, mając na względzie wynik procesu, a na koszty poniesione przez powoda składała się opłata od pozwu oraz koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W zażaleniu na powyższe rozstrzygnięcie powód, wnosząc o jego zmianę poprzez zasądzenie kwoty 1.434 zł., podniósł, że koszty zastępstwa procesowego powinny być liczone odrębnie dla każdej ze spraw, pomimo ich łącznego rozpoznania na podstawie art. 219 kpc. Samo połączenie spraw na podstawie tego przepisu nie pozbawiało bowiem spraw ich odrębności, co oznaczało, że pomimo ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia pozostały one sprawami samodzielnymi.

Sąd Okręgowy zważył. Zażalenie podlegało oddaleniu. Wprawdzie ma rację skarżący, że zarządzenie wydane na podstawie art. 219 kpc ma jedynie charakter techniczny i nie pozbawia spraw ich samodzielności, ani też nie prowadzi do skumulowania roszczeń w rozumieniu art. 191 kpc. Takie stanowisko uzasadnia więc konieczność odrębnego uwzględnienia niezbędnych kosztów do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, w tym wynagrodzenia. W okolicznościach rozpoznawanych spraw orzeczenie Sądu pierwszej instancji nie jest jednak wadliwe, a taki charakter ma jedynie jego uzasadnienie. Zgodnie z przepisem art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Zakwalifikowanie konkretnego przypadku jako "szczególnie uzasadnionego" wymaga przy tym rozważenia całokształtu okoliczności sprawy łączących się z charakterem żądania poddanego pod osąd, przy uwzględnieniu zasad współżycia społecznego (zob. m. in. postanowienie Sądu Najwyższego z 19 września 2013r., I CZ 183/12, Wyd. Lex nr 1388472). Zatem fakt, że w rozpoznawanych dwóch sprawach, jak i w wielu innych, w których powód dochodzi przed Sądem Rejonowym w Świdnicy od strony pozwanej roszczeń z tytułu zwrotu

opłat pobranych za wydanie kart pojazdu, formułuje on te żądania poprzez domaganie się zapłaty kwot po 2000 zł (co do 4 kart pojazdów), doprowadzając tym samym do sytuacji, w której żąda kosztów zastępstwa obliczanych na podstawie § 5 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r., w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. 2013 r., nr 490), to tego rodzaju działanie, przy uwzględnieniu powołanych zasad współżycia społecznego, uzasadniało zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącego części poniesionych kosztów procesu, w postaci jednego wynagrodzenia pełnomocnika i jednej opłaty skarbowej, gdyż działający przez profesjonalnego pełnomocnika powód, a w konsekwencji (wobec przegrania sprawy) strona pozwana, uniknęliby konieczności poniesienia tych kosztów w podwójnym wymiarze, gdyby żądanie zwrotu 8 opłat (zamiast 4) zostało sformułowane w jednym pozwie. Z tych zatem przyczyn podstawę orzeczenia o kosztach procesu powinien stanowić przepis art. 102 k.p.c., a nie powołany przez Sąd Rejonowy art. 98 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, oddalił zażalenie.